

A [város neve]-i Ítéltábla mint másodfokú bíróság a [város neve]-en, 2016. január 29. napján tartott fellebbezési tárgyalás alapján 2016. február 5. napján meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott neve és társai** ellen indult büntetőügyben a [város neve]-i Törvényszék 2014. szeptember 19. napján kihirdetett **3.B.319/2013/134.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű, III.rendű vádlott neve III. rendű és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottat az ellene:

- 2 rendbeli adócsalás büntette [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés, illetve 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottat az ellene:

- adócsalás büntette [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt emelt vád alól **felmenti.**

I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű, III.rendű vádlott neve III. rendű, IV.rendű vádlott neve IV. rendű és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott vonatkozásában a külföldre utazási tilalomra vonatkozó rendelkezést **mellőzi.**

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat 5 (öt) év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra is ítéli.

E vádlottal szemben 139.642.000.- (egyszázharminckilencmillió-hatszáznegyvenkettőezer) forintra vagyoneklobzást **rendel el.**

A [város neve]-i Bíróság 22.B.VIII.3149/2006/12. számú ítéletével kiszabott 7 (hét) hónap fogházbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést **mellőzi.**

IV.rendű vádlott neve IV. rendű és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottat 4-4 (négy-négy) év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra is ítéli.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott vonatkozásában az adócsalás büntettét [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] folytatólagosan, bűnsegédként elkövetettnek **minősíti**.

E vádlottat 5 (öt) év, gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra is ítéli.

A különös visszaesőkénti elítélésre utalást **mellőzi**.

A vádlott a kiszabott börtönbüntetés legalább háromnegyed részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Megállapítja, hogy: II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott lakcíme: [város neve], [utca neve] u. [házsám]. szám.,

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott lakcíme: [ország neve] [irányító szám] [város neve] [utca neve] [házsám] szám,

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott lakcíme: [város neve], [utca neve] u. [házsám]. szám,

III.rendű vádlott neve III. rendű és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott személyi adatai közül mellőzi a fogvatartás helyének feltüntetését.

A másodfokú eljárásban felmerült 290.656.- (kettőszázkilencvenezer-hatszázötvenhat) forint bűnügyi költségből III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott 32.440.- (harminckettőezer-négyszáznegyven) forintot, V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott 40.388.- (negyvenezer-háromszáznolcvannyolc) forintot, VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott 36.938.- (harminchatezer-kilencszázharmincnyolc) forintot, az állam 180.890.- (egyszáznolcvanezer-nyolcszázkilencven) forintot visel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

I N D O K O L Á S :

A törvényszék I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott bűnösségét:

- folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],
- adócsalás büntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],
- adócsalás büntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és
- folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról. Elrendelte a [város neve]-i Központi Kerületi Bíróság 22.B.VIII. (helyesen) 3149/2006/12. számú ítéletével kiszabott 7 hónap fogházbüntetés végrehajtását. Megállapította, hogy a vádlott külföldre utazási tilalom alatt áll.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bűnösségét:

- folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettében [1978. évi IV. tv. 310. § (1)

bekezdés, (4) bekezdés],

- bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],

- bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

- folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 3 év 2 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és megállapította, hogy a vádlott külföldre utazási tilalom alatt áll.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott bűnösségét:

- folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],

- bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],

- bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

- folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat, mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül - 4 év 2 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből kizárta, és megállapította, hogy a vádlott külföldre utazási tilalom alatt áll.

IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott bűnösségét:

- folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],

- bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],

- bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

- folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276. §] mondta ki.

Ezért IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 3 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és megállapította, hogy a vádlott külföldre utazási tilalom alatt áll.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott bűnösségét:

- bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont] és

- bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §] mondta ki.

Ezért V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, melyet börtönben rendelt végrehajtani. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott bűnösségét:

- 2 rendbeli adócsalás büntetében [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és

- bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. tv. 276.

§] mondta ki.

Ezért VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlottat, mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül - 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A feltételes szabadságból a vádlottat kizárta, és megállapította, hogy külföldre utazási tilalom alatt áll.

Rendelkezett a bűnjelként lefoglalt iratokról, azokat a lefoglalás megszüntetése mellett kiadni rendelte. Döntött a bűnügyi költség viseléséről, túlnyomó részben a vádlottakat külön-külön, illetőleg egyetemlegesen kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

- az ügyész valamennyi vádlott terhére, súlyosításért fellebbezett,
- I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott felmentésért, az I. rendű vádlott védője elsődlegesen a bűnösség téves megállapítása miatt, felmentésért, másodlagosan enyhítésért,
- II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője felmentésért,
- III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott és védője felmentésért,
- IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlott védője felmentésért,
- V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott védője felmentésért,
- VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott és védője szintén felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség a Bf.94/2014/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Indítványozta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéletábra változtassa meg, I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottak cselekményeit az ügyészi indítványnak megfelelően minősítse az elbíráláskori Btk.-nak megfelelően, a büntetés kiszabása körében I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II., III.rendű vádlott neve III., IV.rendű vádlott neve IV. és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottakkal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, ezen kívül I.rendű vádlott neve István I. rendű vádlottal szemben gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől való eltiltást és vagyonelkobzást is alkalmazzon, míg V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottal szemben hosszabb tartamú és hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést, valamint II.rendű vádlott neve II., IV.rendű vádlott neve IV. és V.rendű vádlott neve V. rendű vádlottakkal szemben pénzbüntetést, míg III.rendű vádlott neve III. és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottakkal szemben pénzmellékbüntetést szabjon ki. Az ítéleti tényállást és a jogi indokolást egészítse ki, pontosítsa a büntetéskiszabási körülményeket, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. A másodfokú tárgyaláson, perbeszédében az ügyész megváltoztatta az átiratában foglalt indítványát, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott kivételével valamennyi vádlottra nézve enyhébb az elkövetéskor hatályos büntető törvénykönyv, ezért mindenkire vonatkozóan az elkövetéskor hatályos Btk. szerint kell minősíteni a bűncselekményeket; a társasági adó tekintetében is bűncselekmény valósult meg, a fiktív számla ugyanis nem hozhatja abba a helyzetbe a vádlottakat, hogy büntetlenek maradjanak. Álláspontja szerint becslés nem alkalmazható vagy a bűnösséget állapítja meg az ítéletábra vagy felmentésre kerül sor. Hatályon kívül helyezést nem tart indokoltnak, a vád szerinte törvényes, a tisztességes eljárás elve sem sérült.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője a másodfokú eljárásban a fellebbezése irányultságát némileg megváltoztatva, elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság másik tanácsának új eljárásra utasítását, másodlagosan az első fokú ítélet megváltoztatását

és a védencének elsősorban tévedés miatt, mint büntethetőséget kizáró okból, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentését, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését, enyhítő szakasz alkalmazását indítványozta. Arra az esetre, ha a védencével szemben teljes körű felmentésre nem kerül sor, akkor is az ítéleti tényállás I/b. pontjában foglalt társasági adónemben elkövetett adócsalás büntette miatt kérte a vádlott felmentését.

Többek között rámutatott arra, hogy a vád ugyan törvényes volt, de a tisztességes eljárás elve sérült azzal, hogy az ügyész az első fokú eljárásban a vádbeszédben változtatta meg a minősítést, foglalt állást az elbíráláskori Btk. alkalmazása mellett, ezáltal sérült a védekezési jogosultság is; továbbá a büntetőeljárás a tisztességes eljárás követelményét sértő pertartamban realizálódott. Az első fokú ítéletet a széles körű bizonyítási eljárás lefolytatás ellenére megalapozatlannak tartotta azért, mert a büntetőjogi felelősséget érintő körben a tényállás felderítetlen, az elsőfokú bíróság egyes megállapításai ellentétesek az iratok tartalmával, és tényekből további tényekre helytelenül is következtetett. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének csak részben tett eleget, a I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat érintő körben jogilag releváns részletek ellentétben állnak egymással, az általa megállapított tényállás és a határozat indokolásában kifejtettekkel. A megalapozatlanság leginkább a társasági adónemben elkövetett adócsalás vonatkozásában érhető tetten - vélekedett. Az elsőfokú bíróság ítéletének I/a. pontja rögzítette, hogy I.rendű vádlott neve István I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak a [1.sz.cég neve] Kft. nevében valós gazdasági tevékenységet is folytattak, különféle gabonaféleségekkel kereskedtek, de az I/b. tényállási pontban egy az egyben elfogadta az adóbevallásoknak a gazdasági tevékenység eredményeként realizált társasági bevételre vonatkozó adatait. Ezzel szemben az anyagi jellegű ráfordítások tekintetében 2007-re vetítve a költségeket 0 forintban, 2008-ban pedig 8.580.000.- forintban ismerte el. Ez a vizsgálati módszer a védelem szerint elfogadhatatlan. Nyilvánvaló, hogy szükségszerűen a beszerzésekkel összefüggésben valós költségek merültek fel, és függetlenül attól, hogy az alapul szolgáló bizonylatok megfelelnek-e a Számv. tv. és az Áfa. tv. előírásainak, ilyen esetben az Art. 108. § (3) bekezdés c) pontja alapján ún. „becslés” alkalmazásának van helye. A realizált bevétel költségoldalát mezőgazdasági szakértő és könyvszakértő bevonásával lehet tisztázni; ez volt a bizonyítás hiányosságát sérelmező álláspontja.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott a másodfokú eljárásban írásban is részletesen kifejtette, hogy az ő vonatkozásában tévedés miatt felmentésének van helye.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője szintén változtatott a másodfokú eljárásban fellebbezése irányultságán, és elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a védelem felmentését indítványozta. Részletekbe menően bírálta az első fokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét és az indokolási kötelezettség teljesítését. Ennek keretében különösen arra mutatott rá, hogy amennyiben II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott 2008. január 15. napján kelt megbízási szerződés alapján végzett tevékenységet a [1.sz.cég neve] Kft. részére, akkor milyen ténybeli alapon állapította meg az elsőfokú bíróság a 2007. IV. negyedévében befogadott fiktív tartalmú költség számlák adóvonzata tekintetében II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bűnösségét. Álláspontja szerint I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott ellentmondásos nyilatkozatain kívül nem bizonyítja semmi azt, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott számlákat állított ki. A [2.sz.cég neve] Bt., az [3.sz.cég neve] Kft. és a [4.sz.cég neve] Kft. vonatkozásában kiállított számlák felhasználása kapcsán sem állnak rendelkezésre bizonyítékok II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tudattartalmát és cselekvőségét illetően. Részletesebben kellett volna tisztázni a vádlottak cselekvőségét és ennek megfelelően részletesebb tényállást kellett volna a vádlottak cselekvőségére az ítéletben megállapítani. A

társasági adót érintően megállapított adócsalás miatti felelősségre vonást érintően osztotta I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője álláspontját.

Lényegében a védőjével egyező álláspontot foglalt el II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott írásbeli beadványában, és mint ahogy védője is: harmadlagosan a büntetés jelentős mértékű enyhítését indítványozta.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védője a fellebbezési tárgyaláson elsődlegesen a III. rendű vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentésére, másodlagosan a vádlott krónikus betegségeire és arra tekintettel, hogy az elkövetés óta bűncselekményeket nem követett el, a büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott írásban kifejtette a másodfokú eljárásban, hogy az ítéleti tényállás oly mértékben megalapozatlan, hogy az felülbírálatra alkalmatlan. Véleménye szerint, mint ahogy a vád, az első fokú ítélet tényállása sem tartalmazza kellő részletességgel azt, hogy mely vádlott milyen konkrét cselekményt követett el. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet helyezze hatályon kívül, és utasítsa az első fokú bíróságot új eljárásra.

IV. rendű vádlott védője a másodfokú tárgyaláson fenntartotta a felmentést célzó fellebbezését. A védencével szemben - szerinte - a törvényszék olyan történeti tényállást állapított meg, amely a bizonyítékokból nem következhetett volna. Ezt részletezte is a perbeszédében. Másodlagosan a büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt a büntetlen előéletre, az egy kiskorú gyermek eltartására, a vádlott rendezett életvitelére és az időmúlásra tekintettel.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott védője a másodfokú tárgyaláson fenntartotta a felmentést célzó fellebbezését. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok mellett a védenccé büntetőjogi felelőssége megállapítására nem kerülhet sor. Ha ez mégis megtörténne, akkor az időmúlásra tekintettel nem indokolt a súlyosítás.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott védője elsődlegesen szintén az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte, másodlagosan védenccé felmentését, harmadlagosan a büntetés enyhítését indítványozta.

VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlott a másodfokú eljárásban több alkalommal írásban is bírálta az elsőfokú bíróság bizonyítékokat-értékelő tevékenységét és az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

Az ügyész a vádbeszédében változatlan ténybeli alapokon az elbíráláskori Btk. alkalmazását látta

indokoltnak. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védőjének álláspontjától eltérően ezzel valójában nem került sor vádmódosításra, lényegét tekintve az ügyész nem tett indítványt eltérő minősítésre. Ennek ellenére az is rögzíthető, hogy a vádlottak és a védők nem kérték a tárgyalás elnapolását /134. számú tárgyalási jegyzőkönyv 21. oldalán/, azaz még eltérő álláspont elfogadása esetén sem sérült a védekezéshez fűződő joguk.

A súlyosítást célzó ügyészi fellebbezés a foglalkozástól eltiltás alkalmazásának indokoltsága miatt I.rendű vádlott neve I., IV.rendű vádlott neve IV., V.rendű vádlott neve V., és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottak vonatkozásában alapos, egyébként alaptalan volt.

A vádlotti és védői hatályon kívül helyezést, felmentést és enyhítést célzó fellebbezések társasági adó tekintetében alaposak, egyébként alaptalanok.

Az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében felülbírált, és ennek során - miután a felülbírálat az első fokú ítélet meghozatalához vezető eljárás szabályszerűségére is kiterjedt - megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le az eljárást.

E körben megállapította azt is, hogy a vád törvényes volt, ezt utólag I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője maga sem vitatta. A vádirat kellő részletességgel tartalmazta a személyükben pontosan beazonosítható vádlottak által elkövetett cselekményeket, és azok időpontjait /Be.2.§ (2) bek./ Mind a védelem, mind a vádlottak támadták a vádat, illetőleg az elsőfokú bíróság tényállást megállapító tevékenységét amiatt, mert az egyes vádlottak cselekményeit megfelelő konkrét részletességgel nem tartalmazta a vádirat, illetőleg az ítélet, azaz rá kellett volna mutatni arra, hogy melyik vádlott pontosan mely számla kiállításában, beszerzésében hogyan vett részt. Ennek érdekében írásszakértői vélemény beszerzését is indokoltnak tartották.

Az ítélet tábla a bizonyítékok felhasználását és értékelését törvényesnek ítélte, e körben nem tapasztalt olyan eljárási szabálysértést, ami az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett, amely vonatkozott mind a bizonyítékok értékelésére, mind pedig a jogi indoklásra.

A kellő terjedelemben lefolytatott bizonyítás eredményeképpen az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, a részbeni megalapozatlanságot [Be. 351. § (2) bekezdés a)-b) pont 2. fordulat, c) és d) pont] bizonyítás felvétele útján és az iratok alapján, a Be. 353. § (1) bekezdése és a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja, (2) és (3) bekezdése szerint eljárva az ítélet tábla kiküszöbölt a később részletezettek szerint.

Az általános forgalmi adó tekintetében az 1/a. tényállási pontban rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott volt, a kiegészítéseket az iratok tartalma alapján lehetett megtenni. A védelem által felsorolt megalapozatlansági felvetéseket a másodfokú bíróság nem osztotta. A bírói mérlegelés támadása pedig azért nem vezethetett eredményre, mert az elsőfokú bíróság az iratok és a vallomások valós tartalmából okszerű következtetéseket vont le.

Az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítás felvételét követően a vádlottak szavahihetőségét, vallomásaik eltérőségét, ellentmondásosságát igen részletesen értékelte az ítéletében, és ennek eredményeként részben a beismerő vallomások felhasználásával és a tanúvallomások értékelésével

jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottak fiktív költség számlákat állítottak ki, szereztek be, illetőleg állítottak be a könyvelésbe és az adóbevallásba, az ebben való részvételük a bizonyítékok okszerű mérlegelésén nyugodott. Az ítéleti tényállás a szükséges mértékben tartalmazta a vádlottak cselekvőségét, tekintettel arra, hogy a vádlottak egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben, a feladatokat lényegében megosztva vettek részt az elkövetésben, a részletesebb leírása a cselekvőségüknek így egyrészt szükségtelen, irreleváns, másrészt a fizikai teljesíthetőség határát is súrolná ennek teljesítése.

A vádlottak tudattartalmára is helyes következtetést vont le az elsőfokú bíróság. Különösen I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője hivatkozott arra, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott tévedésben volt, nem tudta, hogy vádlott-társai fiktív költség számlákat szereztek be. Azonban, ha csak I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által is elismert cselekvőségét vesszük alapul, azaz azt, hogy a [1.sz.cég neve] Kft. ügyvezetőjeként járt el, szerződéseket kötött, adóbevallásokat nyújtott be, korlátlan és önálló rendelkezési jogosultságot biztosított II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott részére, ugyanakkor semmilyen olyan jellegű tevékenységet nem fejtett ki, amely a kft. tevékenységének, II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott ellenőrzésében merült volna ki; mindez arra utal, hogy számára közömbös volt az, hogy II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott milyen tevékenységet lát el, milyen költség számlákat bocsát rendelkezésére. Ezek alapján minimálisan az eshetőleges szándékkal való elkövetés megállapítható volt a terhére.

Kritika érte a tényállást abban a tekintetben, hogy milyen alapon lehetett megállapítani a 2007. évben kifejtett cselekmények vonatkozásában II.rendű vádlott neve II. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott felelősségét. Ezt a védelem arra alapozta, hogy a II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottnak adott rendelkezési jogosultság 2008. január 25-étől, illetőleg 2008. január 30-ától datálódott. A bíróság álláspontja szerint azonban ezek az időpontok csak egy-egy írásbeli megbízás dátumaként értékelhetők, ettől függetlenül a vádlottak szóbeli megállapodások alapján az egész vádbeli időszakban együtt tevékenykedtek, a megállapodásuk a bűncselekmények elkövetésére jött létre. A tényállás 13. oldalának első bekezdése mindössze arra utalt, hogy a két bank felé a rendelkezési jogosultság bejelentésére mikor került sor.

Tekintve, hogy az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállás preambulumbát, majd a I. pontban foglalt tényállás bevezető részét és a I/a. pontban foglaltakat a bizonyítékok okszerű mérlegelése útján, túlnyomó részben az iratok tartalmának megfelelően állapította meg, a tényállás felderített volt, így további bizonyítás felvételére e körben nem kerülhetett sor.

A másodfokú bíróság ennek megfelelően a tényállás megváltoztatását célzó, a társasági adóhiányt nem érintő bizonyítási indítványokat elutasította. Ennek megfelelően a már említettekkel egyezően II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott által írásszakértő alkalmazására irányuló, VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott által [1.sz.tanú neve], [2.sz.tanú neve], [3.sz.tanú neve], [4.sz.tanú neve], [5.sz.tanú neve], [6.sz.tanú neve], [7.sz.tanú neve], [8.sz.tanú neve], [9.sz.tanú neve], [10.sz.tanú neve] és [11.sz.tanú neve] tanúkenti kihallgatására irányuló indítványokat elutasította. Ezen tanúk egy részét az elsőfokú bíróság kihallgatta, és a vallomásaikat bizonyítékként értékelte. Ez a bizonyítás-felvétel a bizonyítékok átértékelését szolgálná, amelyre az okszerű mérlegelés és a teljes körű felderítettség miatt nem volt lehetőség.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője [családnév utónév] és [családnév utónév] tanúkenti kihallgatására is indítványt terjesztett elő, amely arra vonatkozott volna, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott meddig tekinthette magát ügyvezetőnek. Ezen tanúk kihallgatásának eredménye

azonban várhatóan relevanciával nem bírt volna, ezért ezt az indítványt is elutasította az ítéletábra.

Ami a társasági adóhiány megállapítását, illetőleg a tényállás I/b. pontját illeti, ennek problematikáját a másodfokú tárgyaláson az ügyész is jelezte a perbeszédében. A társasági adóról az 1996. évi LXXXI. törvény rendelkezik, melynek 5. § (1) bekezdése értelmében az adózót jövedelme után a törvény előírásának megfelelően társasági adókötelezettség terheli. A 6. § (1) bekezdése szerint a társasági adó alapja belföldi illetőségű adózó esetében az adózás előtti eredmény. A 19. § (1) bekezdése határozza meg a társasági adó mértékét, amely a pozitív adóalap 16 %-a. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 108. § (3) bekezdés c) pontja értelmében becslés alkalmazható, ha az adóhatóság rendelkezésére álló, azok száma vagy tartalma miatt jelentősnek tekinthető adat, tény, körülmény alapján alaposan feltételezhető, hogy az adózó iratai nem alkalmasak a valós adó, illetve költségvetési támogatás alapjának megállapítására. A 108. § (2) bekezdése szerint a becslést alkalmazó hatóságnak bizonyítania kell, hogy a becslés alkalmazásának a feltételei fennállnak, továbbá azt, hogy a becslés alapjául szolgáló adatok, tények, körülmények, valamint a becslés során alkalmazott módszerek az adó alapját valószínűsítik.

Fentiekből következően a társasági adóhiány megállapításához egyrészt tisztázni kellett a valós bevételi oldalt, másrészt a valósnak tekintett árbevételrel szemben szükségképpen felmerült elszámolható költség oldalt is, és az így megállapítható eredmény képezheti a társasági adó alapját.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállás I/b. pontjában a könyv- és adószakértői vélemények felhasználásával mind a 2007., mind a 2008. évre vonatkozóan meghatározta a [1.sz. cég neve] Kft. árbevételét, az anyagi jellegű ráfordításokat, az adózás előtti eredményt és az adó mértékét. A számadatok nem tartalmazták a fiktív költségvetési számlák adatait. Az adóalap meghatározásánál a fiktív költségvetési számlák mellőzése, figyelemmel a könyv- és adószakértői vélemények tartalmára is, nem volt önmagában kifogásolható, azonban ennek ellenére aggály merült fel abban a vonatkozásban, hogy a tényállás a kimutatott árbevételrel szemben helyesen, valósan tartalmazta-e az anyagi jellegű ráfordításokat, és ennek megfelelően helyes volt-e az adóalap és az adó mértékének a meghatározása. Ebben a tekintetben a másodfokú bíróság osztotta I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védőjének az álláspontját, amelyhez más vádlottak és védők is csatlakoztak. Ebben a részében az első fokú ítélet ellentmondásos megállapításokat tartalmazott. Egyrészt a tényállás I/a. pontjában rögzítette, hogy I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak a [1.sz. cég neve] Kft. nevében valós gazdasági tevékenységet is folytattak, különféle gabonaféleségekkel kereskedtek. E mellett a vádlottak olyan gazdasági társaságok részéről kibocsátott fiktív költségvetési számlákat is átvettek, amelyekkel a [1.sz. cég neve] Kft. nem állt üzleti kapcsolatban, és amelyek gazdasági tevékenységet vagy egyáltalán nem végeztek vagy gabonakereskedelemmel nem foglalkoztak. Mindemellett kétség merült fel az ítélet 61. oldalának utolsó bekezdésében tett megállapítást illetően, nevezetesen arra vonatkozóan, hogy a vád tárgyává tett számlákhoz gazdasági események egyáltalán nem voltak köthetőek. Mindez igaz annak ellenére, hogy a vádlottak nyilatkozataiban felmerülő ellentmondásokra, a részletezett bankszámla forgalmi adatokra, VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott beismerő és társaira nézve terhelő vallomásaiban foglaltakra figyelemmel kizárható volt, hogy a [1.sz.cég neve] Kft. a tényállásban felsorolt számlakibocsátó cégekkel valós gazdasági kapcsolatban állt volna.

Az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a fiktív költségvetési számlák mögött egyáltalán nem mutatható ki valós gazdasági tevékenység, azzal cáfolható, hogy amint korábban szó volt róla, maga is megállapította, hogy a [1.sz.cég neve] Kft. nevében valós gazdasági tevékenységet folytattak a

vádlottak, és az I/b. pontban a bíróság valós árbevételként viszonylag jelentős összegű bevételt állapított meg. Amennyiben ezt az árbevételként megállapított összeget vesszük alapul, úgy a fiktív költségszámlák felhasználásának akkor van értelme, ha olyan beszerzések vannak az értékesítések mögött, amelyek úgymond nem számlaképesek, és ezért azokat valamilyen módon legalizálni kell. Az az életszerűségnek ellentmond, hogy pl. 2007. évben a ténylegesnek tekintett 89.811.000.- forintos bevétellel szemben 0.- forint anyagi jellegű ráfordítást vett figyelembe az elsőfokú bíróság, de jelentős különbség mutatkozik a 2008. évben figyelembe vett 760.669.000.- forintos árbevétel és kimutatott 8.580.000.- forintos anyagi ráfordítás között is. Ez az aránytalanság, életszerűtlenség és az ellentmondásos ítéleti megállapítások ennek az ítéleti tényállási pontnak a teljes megalapozatlanságát így az egész ítélet tényállásának részbeni megalapozatlanságát, felderítetlenségét eredményezték és etekintetben az első fokú bíróság megállapított tényből további tényre helytelenül következtetett. Ennek a megalapozatlanságnak a kiküszöbölése érdekében került előterjesztésre bizonyítási indítványként az, hogy a bíróság rendeljen ki mezőgazdasági szakértőt, illetőleg a könyvszakértői és adószakértői véleményt egészíttesse ki abban a vonatkozásban, hogy a társasági adóhiány megállapítása becsléssel vagy más szakértői eszközökkel megállapítható-e.

A fentiek tükrében az ítéletábra tárgyalás tartását és a bizonyítás felvételét rendelte el a Be. 353. § (1) bekezdése alapján, és ennek keretében az igazságügyi könyvszakértői, illetőleg adó- és járulék szakértői vélemények kiegészítését rendelte el. A szakértők feladatát képezte, hogy az iratok tanulmányozását, főként az első fokú ítélet tényállásában rögzítettek, valamint a védői fellebbezések megismerését követően válaszolják meg azt, hogy a I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által vezetett [1.sz.cég neve] Kft. 2007. évi, illetőleg 2008. évi társasági adókötelezettsége könyvszakértői módszerrel megállapítható-e a rendelkezésre álló iratok, különösen a fiktívnek tekintett vételi számlákban szereplő beszerzési értékek alapul vételével vagy szakértői becsléssel. A szakértőknek nyilatkozni kellett arra is, hogy szükségesnek tartják-e a szakvéleményük elkészítéséhez más szakterületen működő szakértő, pl. mezőgazdasági szakértő bevonását. Amennyiben szakértői eszközökkel kiszámítható a valósnak tekintett árbevétellel szemben szükségképpen felmerült elszámolható költségek összege, amelyek a társasági adó alapját csökkentik, úgy abban az esetben ismételt állást kell foglalniuk a [1.sz.cég neve] Kft. 2007. év utáni és 2008. év utáni társasági adókötelezettségének fennállásáról és teljesítéséről.

[családnév utónév]-né igazságügyi könyvszakértő, adó- és járulékszakértő lényegében korábbi álláspontját fenntartva akként nyilatkozott, hogy a társasági adó befizetési kötelezettség megállapítása a számviteli törvény rendelkezései alapján meghatározott adózás előtti eredményből kiindulva történik, a számviteli nyilvántartásokba csak szabályszerű bizonylatok alapján lehet adatokat bejegyezni, az irányadó jogszabályi előírások alapján az általános forgalmi adónemmel egyezően. Ugyanezen elvet kell érvényesíteni a társasági adó alapjának meghatározásakor is, miszerint az alakilag és tartalmilag hiteltelen számlák a társasági adóról szóló törvény 1. § (2) bekezdése és 8. § (1) bekezdés d) pontja alapján nem minősülnek a vállalkozás érdekében felmerült költségnek, ezért az árbevételből fiktív költségek nem vonhatók le. Ebből következően a társasági adó alapjának megállapítása érdekében szükségtelen becslés alkalmazása, a [1.sz.cég neve] Kft. 2007. évre vonatkozó könyvelési irataiban rendelkezésre álló fiktív számlák alapján megállapítható a jogosulatlan költségelszámolás összege és a társasági adónemben ezzel okozott adóbevétel csökkentés pontos összege.

[családnév utónév]-né 2.sz.igazságügyi könyvszakértő, igazságügyi adó- és járulékszakértő hasonló véleményre jutott, miszerint a becslési eljárás nem alkalmazható. Más szakterületen működő szakértő, pl. mezőgazdasági szakértő bevonását nem tartotta szükségesnek, mivel megfelelő bizonylatok hiányában az eredeti szakvéleménye sem változna. A fiktív költségszámlák adatai a

társasági adóalap meghatározásánál adóalapot csökkentő tételként nem vehetők figyelembe, az azokon szereplő adatok számviteli szempontból nem hitelesek.

A fenti kiegészítő szakértői véleményeket is figyelembe véve az ítélőtábla azt állapította meg, hogy az ítéleti tényállás I/b. pontjában kimutatott árbevétellel szemben az anyagi jellegű ráfordítás valóságos értéke szakértői eszközökkel sem állapítható meg. A becslést mindkét szakértő elvetette, amely azért is elfogadható a szakértők által említettek túlmenően, mert a becslési eljárás egyfajta adóigazgatási eljárás, amely a büntetőeljárási elvekkel, így pl. a Be. 4. § (2) bekezdésében foglalt azon elvvel, miszerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére, nem egyeztethető össze, azaz az ítélőtábla a becslési eljárással való ténymegállapítást nem látta követhetőnek. A szakértők a fiktív költség számlák felhasználását nem tartották jogszerűnek, azok jellegüknél, valótlanságuknál fogva eleve nem alkalmasak az anyagi jellegű ráfordítás kétséget kizáró módon történő megállapítására. Ezen túlmenően - figyelemmel a vádlottak ellentmondásos vallomásaira, és a többi rendelkezésre álló bizonyítékra - az volt megállapítható, hogy nem állnak rendelkezésre olyan tényadatok, amelyek további bizonyítás felvételét, így pl. mezőgazdasági szakértő bevonását indokolnák, azaz a rendelkezésre álló adatok alapján a valós anyagi jellegű ráfordítás sem 2007. évre, sem 2008. évre vonatkozóan nem látszik megállapíthatónak, amelyből az következett, hogy az ítéleti tényállás I/b. pontjában bizonyítottság hiányában sem 2007. évre, sem pedig 2008. évre vonatkozóan nem lehetett megállapítani a tényleges, valós anyagi jellegű ráfordítást, így az adózás előtti eredményt és a kft.-t terhelő adó mértékét sem. Emiatt nem osztotta [családnév utónév] 3.sz. igazságügyi adó- járulék és könyvszakértő okirati bizonyítékként értékelt álláspontját sem, aki elvi lehetőséget látott a szakértői eszközökkel való ténymegállapításra. Ennek megfelelően az ítélőtábla mellőzte a tényállásból mindkét évre vonatkozóan a valós anyagi ráfordításra, az adózás előtti eredményre, a társasági adó mértékére vonatkozó ténymegállapításokat valamennyi vádlottat érintően. A bizonyítás eredménye kétséges lenne egy megismételt eljárásban is, ezért az ítélet hatályon kívül helyezésére sem kerülhet sor.

Az I/b. tényállás tehát teljesen megalapozatlan, és ez a megalapozatlanság a bizonyítás felvétele útján sem volt kiküszöbölhető, de egy esetleges megismételt eljárásban sem. A Be. 4. § (1) bekezdése értelmében a vád bizonyítása a vádlót terheli, a vádló pedig elegendő bizonyítékot nem szolgáltatott a tényállás hiánytalan megállapításához.

Fentiekén túlmenően a rendelkezésre álló iratok, illetőleg II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott személyi körülményeire vonatkozó vallomása alapján az ítéleti tényállást a másodfokú bíróság az alábbiak szerint egészítette ki, illetőleg helyesbítette.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott szakközépiskolai érettségivel rendelkezik. A jelenleg a [5.sz. cég neve] Kft. ügyvezetője. Havi bruttó jövedelme [szám] forint. Az [bank neve] felé tartozása már nem áll fenn. Beteg édesapja gondozásáról a vádlott gondoskodik.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott előéleti adatait a következők szerint kellett helyesbíteni az erkölcsi bizonyítvány alapján.

Az [város neve]-i Városi Bíróság 3.B.278/2001/31. számú, illetőleg a [megye neve]-i Bíróság mint másodfokú bíróság 1.Bf.401/2003/21. számú ítéletével a kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását - helyesen - 5 év próbaidőre függesztette fel.

A [város neve]-i Városi Bíróság 14.B.150/2006/61. számú, illetőleg a [megye neve]-i Bíróság mint másodfokú bíróság 2.Bf.129/2007/14. számú, illetőleg a [város neve]-i Ítéltábla Bhar.I.459/2007/10. számú ítéletével elbírált bűncselekmények közül a csalás büntette helyesen 2 rendbeli volt.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott előéleti adatait az erkölcsi bizonyítvány alapján a következők szerint kellett helyesbíteni, illetve kiegészíteni.

A [város neve]-i Központi Kerületi Bíróság 24.B.V.27.457/2010/19. számú, illetőleg a [név]-i Bíróság mint másodfokú bíróság 23.Bf.V.10.574/2010/12. számú ítéletével kiszabott 6 hónap börtönbüntetésének utolsó napja 2015. szeptember 18-a volt, azt ekkor töltötte ki.

A [város neve]-i Városi Bíróság 1.Bk.32/2012/6. számú, illetve a [város neve]-i Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bkf.299/2012/5. számú határozatával megállapított 3 év 7 hónap összbüntetéséből 2015. május 19-én bocsátották feltételes szabadságra, büntetését 2015. szeptember 18-án töltötte ki.

A [város neve]-i Városi Bíróság 8.Bk.149/2012/6. számú ítéletével, illetőleg a [város neve]-i Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Bkf.38/2013/2. számú végzésével megállapított 3 év 11 hónap börtönbüntetését 2016. június 10. napján tölti ki várhatóan.

A[város neve]-i Járásbíróság 1.B.60/2012/66. számú ítélete helyesen 2013. november 12. napján emelkedett jogerőre. A 8 hónap börtönbüntetését 2015. szeptember 18. napján töltötte ki.

A történeti tényállást a vonatkozó iratok alapján a következőkkel egészítette ki:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott a valótlan tartalmú adóbevallásokat az APEH [régió neve]-i Regionális Igazgatóságához [város neve]-án nyújtotta be, tehát ez a bűncselekmények elkövetésének helye.

Az APEH [régió neve] Regionális Igazgatóság Társas Vállalkozások Ellenőrzési Osztálya 2007. IV. negyedévre a [1. sz.cég neve] Kft.-t 17.802.000.- forint adóhiány, 8.901.000.- forint bírság és 1.670.000.- forint késedelmi pótlék megfizetésére, összesen 28.373.000.- forint megfizetésére kötelezte.

Az ítéltábla az elkövetési idők kiegészítését nem tartotta indokoltnak, hiszen az ítélet 20. oldalán rögzítésre került a bevallások leadási időpontja, amely egyben elkövetési időként értékelendő.

Az ítéleti tényállás a fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel vált irányadóvá a felülbírálat során.

A tényállás alapjául szolgáló indokolást két helyen elírás miatt kellett helyesbíteni.

A 40. oldal utolsó bekezdésében IV.rendű vádlott neve helyesen: IV. rendű vádlott.

Az 54. oldal 2. bekezdés első sorában az évszám helyesen : 2008.

Az alapul elfogadott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett valamennyi vádlott bűnösségére a tényállás I/a. pontja vonatkozásában. Valamennyi vádlott tekintetében megállapítható tehát a bűnösség az áfa adónemet illetően, és helyesen, az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV.

törvény rendelkezéseinek megfelelően minősítette V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott kivételével a bűncselekményeket az elsőfokú bíróság. Az első fokú bíróság ezzel kapcsolatos indokait osztotta az ítélet tábla is. Ennyiben tehát a felmentést célzó fellebbezések nem vezethettek eredményre.

A minősítés annyiban szorult helyesbítésre VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottat érintően, hogy az 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, illetőleg (3) bekezdés szerinti adócsalás büntetést az 1978. évi IV. tv. 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan és a 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként követte el.

Ennek az a tény szolgált alapjául, hogy a vádlott hosszabb időszakon, több egymást követő adóbevallási időszakon keresztül járult hozzá a [1.sz.cég neve] Kft. vonatkozásában az áfa adónemre elkövetett adócsaláshoz.

A bűncselekményeket I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott legalább eshetőleg szándékkal, míg a vádlott társai egyenes szándékkal követték el.

Ami a keretjogszabály hiányos feltüntetését illeti, alapos volt a fellebbviteli főügyészség indítványa, azaz a vádlottak az ún. új Áfa. tv. rendelkezéseit is megsértették, hiszen a tényállás a 2008. évi gazdálkodáshoz fűződő adófizetési kötelezettség megsértését is tartalmazta, a 2007. évi CXXVII. tv. pedig 2008. január 1-től hatályos. A vádlottak által megszegett rendelkezések: 120.§ a) pontja, 127.§ (1) bekezdés a) pontja [BJE 1/1999.].

Az I/b. pontot érintő tényállás változtatásnak megfelelően ezért az ítélet tábla bizonyítottság hiányában felmentette [Be. 6.§ (3) bekezdés b) pontja] I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű, III.rendű vádlott neve III. rendű és IV.rendű vádlott neve IV. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli adócsalás büntette [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés, illetve 1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] míg VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlottat az ellene adócsalás büntette [1978. évi IV. tv. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt emelt vád alól, ennyiben eredményesek voltak a felmentést célzó fellebbezések. Ez tehát a társasági adónemet érintette.

V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott esetében külön felmentő rendelkezés meghozatalának nem volt helye, mindössze a költségvetési csalás büntetnének elkövetési értéke változott, 29.816.000.- forint helyett 16.597.000.- forintra csökkent az okozott vagyoni hátrány, amit az ítélet tábla a büntetékiszabás körében értékelt, e vádlott esetében a bűncselekmény bűnösségi köre szűkült.

A büntetés kiszabása körében az ítélet tábla I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II., III.rendű vádlott neve III., IV.rendű vádlott neve IV. és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott tekintetében további súlyosító körülményként értékelte az üzletszerű elkövetést, míg az enyhítő körülmények köréből I.rendű vádlott neve István I. rendű vádlott esetében mellőzni kellett a pszichés megbetegedésére hivatkozást, mert az a cselekmények elkövetéséhez nem kapcsolódott. II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vonatkozásában a bűnsegédi elkövetést kisebb súllyal kellett figyelembe venni enyhítő körülményként, hiszen quasi társtettesi cselekményt valósítottak meg, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében pedig szintén mellőzni kellett a pszichés zavar figyelembe vételét, mert azt a letöltendő szabadságvesztésről hozott ítélet váltotta ki nála, a szakértői vélemény szerint. A felmentő rendelkezés következményeként mellőzni kellett a bűncselekmények kettőt meghaladó halmazatára vonatkozó hivatkozást is.

További enyhítő körülmény volt a vádlottak mindegyikénél a további jelentős időmúlás, illetőleg büntetőeljárás hatálya alatt állás ténye. A másodfokú bíróság különös figyelemmel volt az Emberi Jogok Európai Bíróságának az Egyezmény 6. cikkében foglaltakkal kapcsolatos judikatúrájára -

ekörben.

További lényeges változás az első fokú ítéletben foglaltakhoz képest, hogy VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott nem tekinthető különös visszaesőnek, ami a felmentő rendelkezésből adódott, hiszen így az utolsó elkövetési idő 2008. október 14-e volt, míg a vádlott esetében a különös visszaesést megalapozó elítélés dátuma 2008. november 20-a.

Mindezekkel együtt az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések - a felmentő rendelkezés ellenére - a másodfokú elbírálás idején már törvényes mértékűekké váltak, azaz az elsőfokú ítélet meghozatalakor a bűncselekmények súlyához mérten eltúlzottan enyhék voltak, így sem az enyhítésre, sem a súlyosításra nem kerülhetett sor a felülbírálat során.

A tényállásból adódóan megállapítható volt, hogy a bűncselekményeket I.rendű vádlott neve I. rendű, IV.rendű vádlott neve IV. rendű, V.rendű vádlott neve V. rendű és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozás felhasználásával, szándékosan követte el, ezért őket e foglalkozástól az 1978. évi IV. tv. 56. § (1) bekezdés b) pontja és (3) bekezdése alkalmazásával határozott időtartamra el kellett tiltani.

VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott a már említetteknek megfelelően nem különös visszaesőként került elítélésre, ezért ezt a rendelkezést helyesbíteni kellett, és az 1978. évi IV. tv. 47. § (2) bekezdésének megfelelően feltételes szabadságra is bocsátható.

Osztotta az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, miszerint vagyonek Kobzást kell alkalmazni az 1978. évi IV. tv. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja, illetőleg a 95. számú Büntető Kollégiumi vélemény 3. pontja értelmében I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben az okozott adóhiány mértékéig. Az adóhiány összegét azonban csökkenteni kellett az adóhatóság határozatában megállapított fizetési kötelezettséggel. Ennek különbözete képezte a vagyonek Kobzás alapját.

A tényállás módosítása, az elkövetési idő megváltozása folytán mellőzni kellett I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat érintően a [város neve]-i Központi Kerületi Bíróság 22B.VIII.3149/2006/12. számú ítéletével kiszabott 7 hónap fogházbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést.

A külföldre utazási tilalom megállapításának nincs eljárásjogi alapja, ezért a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően e rendelkezést mellőzte az ítélet tábla valamennyi érintett vádlott vonatkozásában.

Az első fokú ítélet megváltoztatására a Be. 372. § (1) bekezdése szerint eljárva került sor.

Az első fokú ítélet helyes rendelkezéseit a másodfokú bíróság a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyta helyben.

A helybenhagyás mellett az iratok tartalmának megfelelően helyesbítette a vádlottak személyi adatait, és mellőzte III.rendű vádlott neve III. rendű és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott személyi adataiból a fogvatartás helyének a feltüntetését, mert annak büntetőeljárás alapja nem volt [Be.258.§(2) bek.] .

A másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdése alapján egyrészt megállapította a másodfokú eljárásban a vádlottak védelmével és a szakértők eljárásával felmerült bűnügyi költséget és rendelkezett annak viseléséről. A felmentő rendelkezéssel összefüggésben felmerült bűnügyi költség

állam általi viseléséről határozott a Be. 339. § (1) bekezdésének megfelelően, míg egyebekben, mivel a fellebbezések nem vezettek eredményre, a Be. 338. § (1) bekezdésének megfelelően a költség vádlottak általi viseléséről döntött.

Az ítélet ellen I.rendű vádlott neve I. rendű, II.rendű vádlott neve II. rendű, III.rendű vádlott neve III. rendű, IV.rendű vádlott neve IV. rendű és VI.rendű vádlott neve VI. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontjának megfelelően fellebbezésnek van helye.

[város neve], 2016. február 5.

Dr. Katona Tibor s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács tagja

A [város neve]-i Ítéltábla Bf.III.9/2015/69. számú ítélete és a [város neve]-i Törvényszék 3.B.319/2013/134. számú ítéletének meg nem változtatott része V.rendű vádlott neve V. rendű vádlott vonatkozásában 2016. február 5. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

[város neve], 2016. február 8.

Dr. Katona Tibor s. k.
a tanács elnöke

Az ítélet [IV.r. vádlott neve] IV. rendű vádlottra vonatkozó része 2016. április 25. napján jogerős és végrehajtható.

[város neve], 2016. augusztus 30.

Dr. Katona Tibor s. k.
a tanács elnöke